

(14)

τοῦ Πειραιῶς ἠσχολήθη διὰ βίου περὶ τὴν ἔρευναν καὶ διάσωσιν τῶν ἀρχαίων μνημείων τοῦ Πειραιῶς· σημαντικαὶ ἐπίσης εἶναι αἱ ἀρχαιολογικαὶ αὐτοῦ ἔρευναι ἐν Σίφνῳ.

* Δραγούμης Στέφανος (1842-1923)

Σύμβουλος (1876-1893)

Πολιτικός καὶ λόγιος καταγόμενος ἐκ Βογατσικοῦ τῆς Μακεδονίας. Σπουδάσας νομικὰ εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον καὶ ἐγένετο πρωτοδίκης, ἐφέτης καὶ γενικός γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, θέσιν ἣν κατέλιπεν, ἵνα δικηγορήσῃ καὶ πολιτευθῇ· ἐξελέγετο σχεδὸν πάντοτε βουλευτὴς Μεγαρίδος καὶ κατόπιν Ἀττικῆς (1876-1909). Διετέλεσε δις Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῷ 1910 Πρωθυπουργός. Σημαντικὴ ἦτο ἡ δράσις του κατὰ τὸν μακεδονικὸν ἀγῶνα. Κατὰ τὰ ἔτη 1912-1913 ὑπῆρξε γενικός διοικητὴς Κρήτης καὶ κατόπιν Μακεδονίας· τῆς Κυβερνήσεως μετέσχε καὶ τῷ 1915. Ὑπῆρξε πρόεδρος τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς, τῆς Παγκείου Ἐπιτροπῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἰσόβιον μέλος, πρόεδρος τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρείας κ.τ.λ. Ἡ περὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ μεσαιωνικὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν καὶ ἱστορίαν ἀσχολία του ἦτο εὐρυτάτη.

Δρόσος Ν. Δρόσος (1798-1870)

Τῶν ἰδρυτῶν Ἐταίρων

Ἐγεννήθη ἐν Τήνῳ· ἐν Βλαχίᾳ ἐμυήθη εἰς τὴν Φιλικὴν Ἐταιρείαν καὶ καταταχθεὶς εἰς τὸν Ἱερὸν Λόχον ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν μάχην τοῦ Δραγατσανίου· μετέσχε τῆς Ἐπαναστάσεως· ἀντεπροσώπευσε τὴν Τήνον εἰς τὰς διαφόρους συνελεύσεις· τῷ 1844 διωρίσθη ἀρεοπαγίτης οἶος καὶ διετέλεσε μέχρι τοῦ 1867.

Δυοβουνιώτης Κωνσταντῖνος (1872-)

Σύμβουλος (1924-1930)

Τακτικός Καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῶν δογμάτων καὶ τῆς συμβολικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Ἀκαδημαϊκός. Ἐγεννήθη ἐν Πάτραις καὶ ἐσπούδασε θεολογίαν ἐν Ἀθήναις καὶ Λειψίᾳ. Ὑπηρέτησεν ἐν τῇ μέσῃ παιδείᾳ μέχρι τοῦ 1914, ἐγένετο δὲ ὑφηγητὴς τῆς ἱστορίας τῶν δογμάτων τῷ 1903 καὶ τακτικός καθηγητὴς τῷ 1920. Ἐπὶ τι διάστημα διηύθυνε τὸ τμήμα Θρησκευμάτων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας (1927-1930) καὶ τὸ θρησκευτικὸν περιοδικὸν «Ἱερὸς Σύνδεσμος» (1905-1916). Πρβ. Δ. Σ. Μπαλάνου Ἱστορία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν σ. 16. 22. 38-40.

Ἐξαρχόπουλος Νικόλαος Ἰ. (1874-)

Σύμβουλος (1920-1930)

Τακτικός Καθηγητὴς τῆς Παιδαγωγικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ Ἀκαδημαϊκός. Ἐγεννήθη ἐν Νάξῳ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις φιλολογίαν εἰδικῶς δὲ παιδαγωγικὴν ἐν Ἰένῃ τῆς Γερμανίας παρὰ τῷ Γουλ. Ρεῖν καὶ ἐν Γενεύῃ παρὰ τῷ Clara-rède. Διετέλεσε κατ' ἀρχὰς καθηγητὴς καὶ κατόπιν διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ διδασκαλείου τῆς μέσης, τοῦ ὁποῦ εἰσηγήθη τὴν ἴδρυσιν, καὶ ἐπιθεωρητὴς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως μέχρι τοῦ 1912. Ὡς καθηγητὴς τῆς Παιδαγωγικῆς ἴδρυσεν τῷ 1923 τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἐργαστήριον πειραματικῆς παιδαγωγικῆς καὶ τῷ 1929 τὸ πειραματικὸν σχολεῖον τὸ προσηρτημένον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, προήγαγε δὲ διὰ πολλαπλῶν ἐρευνῶν καὶ σημαντικῶν δημοσιευμάτων τὴν ἐπιστημονικὴν παιδαγωγικὴν ἔρευναν. Ἐκτὸς ἄλλων ἐδημοσιεύθησαν ὑπ' αὐτοῦ Εἰσαγωγή εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν, Σωματολογία τοῦ παιδός, Ψυχικαὶ διαφοραὶ τῶν παιδῶν, ἡ ψυχογραφία ἐν τῷ σχολείῳ, Das athenische und spartanische Erziehungssystem κ. ἄ., πειραματικαὶ δὲ παιδαγωγικαὶ ἔρευναι ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἰένης.

